CONTINUATIO
DE
ULTIMO JUDICIO:
ET DE
MUNDO SPIRITUALI.

AMSTELODAMI:

MDCCLXIII.

Digitized by Google

Digitized by Google

CONTINUATIO
DE
ULTIMO JUDICIO.

Quod Ultimum Judicium peractum sit.

1. In priori Opusculo de ULTIMO JUDICIO actum est de his: Quod Interitus Mundi non intellectus sit per diem Ultimi Judicii, n. 1 ad 5. Quod Procreationes Generis humani non cessaturæ sint, n. 6 ad 13. Quod Cælum & Infernum sint ex Humano Genere, n. 14 ad 22. Quod omnes, quotcunque nati sunt homines a principio creationis & defuncti, sint in Cælo vel in Inferno, n. 23 ad 27. Quod Ultimum Judicium futurum sit ubi omnes simul sunt, ita in Mundo spirituali & non in Terris, n: 28 ad 32. Quod Ultimum Judicium existat, quando finis Ecclesiæ est; & quod finis Ecclesiæ sit, quando non fides quia non charitas, n: 33 ad 39. Quod omnia, quæ in Apocalypsi prædicta sunt, hodie impleta sint, n: 40 ad 44. Quod Ultimum Judicium peractum sit, n: 45 ad 52. De Babylonia & ejus destructione, n: 53 ad 64. De priori Cælo & ejus abolitione, n: 65 ad 72. De statu Mundi & Ecclesiæ posthac, n: 73, 74.

2. Quod de Ultimo Judicio continuetur, est imprimis ut sciatur qualis status Mundi & Ecclesiæ fuit ante Ultimum Judicium, & qualis status Mundi & Ecclesiæ factus est post illud; tum, quomodo Ultimum Judicium peractum est super Reformatos.

3. Communis opinio in Christiano Orbe est, quod universum Cælum quod oculis spectatur, & quod universa Terra quæ ab hominibus habitatur, die Ultimi Judicii peritura sint, & quod novum Cælum & nova Terra loco illorum

Digitized by Google

exstitura; & quod tunc Animæ hominum recepturæ sint sua corpora, & sic homo futurus homo sicut prius. Hæc opinio fidei facta est ex eo, quod Verbum non aliter intellectum sit quam secundum sensum literæ ejus, nec aliter potuit intelligi, antequam sensus ejus spiritualis detectus est: tum ex eo, quod a multis inducta sit fides, quod Anima sit modo halitus exspiratus ab homine; quodque Spiritus sint substantiæ venti, similiter Angeli: quamdiu non plus in intellectu de animabus, deque spiritibus & de angelis fuit, non potuit aliter cogitari de Ultimo Judicio. Sed quando in intellectum venit, quod homo sit homo post mortem, quemadmodum fuit homo in mundo, cum sola differentia quod tunc indutus sit corpore spirituali, & non naturali sicut prius, & quod Corpus spirituale coram illis qui spirituales sunt, simile appareat, quemadmo- Corpus naturale apparet coram illis qui naturales sunt, tunc etiam in intellectum venire potest, quod Ultimum Judicium non futurum sit in Mundo naturali, sed in Mundo spirituali; in hoc Mundo enim omnes homines usquam nati & defuncti simul sunt.

4. Quando hoc in intellectum venit, tunc dissipari possunt paradoxa, quæ homo alioquin cogitaturus esset de statu animarum post mortem, de reunitione illarum cum corporibus putrefactis, & de destructione Universi creati, ita de Ultimo Judicio. De statu animarum post mortem cogitaturus esset hæc paradoxa; quod homo tunc esset sicut halitus, aut sicut ventus, aut sicut æther, vel volitans in aere, vel non manens in loco, sed in Ubi, quod vocant Pu, ac nihil videret quia non ei oculi, nihil audiret quia non ei aures, nihil loqueretur quia non ei os, ita foret cæcus, surdus & mutus, & jugiter in exspectatione, quæ non potest non tristis esse, de receptione functionum istarum animæ, ex quibus omne jucundum vitæ ejus est, die Ultimi Judicii: & quod in simili statu misero essent Animæ omnium hominum a prima creatione, & quod illi qui ante 50 ac 60 sæcula vixerunt, adhuc in aere similiter volitarent, aut in Pu manerent, & exspectarent judicium: præter lamentabilia alia.

5. Ut prætercam paradoxa, quæ homo, qui non scit quod post mortem sit homo sicut prius, cogitaturus esset de destructione Universi; quæ similia sunt, & æque multa. Verum cum novit, quod homo post mortem non sit halitus aut ventus, sed quod sit Spiritus, ac si bene vixit, Angelus in Cælo, & quod spiritus & angeli sint in perfecta forma homines, tunc potest de statu hominum post mortem, & de Ultimo Judicio ex intellectu cogitare, & non ex fide separata ab intellectu, ex qua meræ traditiones exeunt: & quoque potest ex intellectu pro certo concludere, quod Ultimum Judicium, de quo prædicitur in Verbo, non exstiturum sit in Mundo naturali, sed in Mundo spirituali, ubi omnes simul sunt: tum etiam, quod Ultimum Judicium, quando fit, propter fidem Verbi, revelandum sit.

6. Separa te ab idea de Anima quod sit sicut halitus, & cogita tunc de statu tuo, aut de statu amicorum, aut de statu infantum tuorum post mortem, annon cogitabis quod victurus sis homo, & de illis similiter; & quia sine sensibus non datur vita quæ vita, non potes aliter cogitare, quam quod etiam videant, audiant & loquantur; ita quoque scribunt Parentatores super defunctis,

ponunt

Digitized by Google

ponunt illos in cælo inter angelos, in vestibus albis, & in paradisis: at posthac relabere in ideam, quod Anima sit halitus, & quod non prius vivat cum sensu quam post ultimum judicium, annon poteris insanire, cogitando, qualis ero, ubinam interea, num volabo in aere, vel manebo in Pu; docuit tamen Prædicator, quod post mortem inter beatos venturus sim si bene credidero & bene vixero. Credas itaque, sicut veritas est, quod sis homo post mortem sicut ante illam, cum sola differentia, quæ est inter naturale & spirituale: ita quoque cogitant omnes, qui credunt vitam æternam, & nihil sciunt de traditione hypothetica de anima.

7. Ex his, quæ hactenus dicta sunt, constare potest, quod Ultimum Judicium non in Mundo naturali, sed in Mundo spirituali existere possit; quod etiam in illo Mundo exstiterit, videri potest ex illis, quæ in priori Opusculo de Ultimo Judicio n: 45 ad 72, ex visis memorata sunt, ac ulterius ex sequentibus, quæ de Judicio super Reformatos ex visis memoranda sunt. Ille qui attendit, id quoque videre potest ex Novis, quæ de Cælo, de Verbo, & de Ecclesia nunc revelantur: quis homo potest talia sumere a se.

De statu Mundi & Ecclesiæ ante Ultimum Judicium, & post illud.

8. Quod Ultimum Judicium in Mundo spirituali peractum sit, constare potest ex illis quæ nunc supra dicta sunt: at vero ut aliquid sciatur de statu Mundi & Ecclesiæ ante illud & post illud, omnino scienda sunt hæc, I. Quid intelligitur per prius Cælum & per priorem Terram quæ transiverunt, Apoc. XXI. 1. II Quinam & quales fuerunt qui in priore Cælo & in priore Terra. III. Quod, antequam Ultimum Judicium super illos factum est, multa communicatio inter Cælum & Mundum, ita quoque inter Dominum & Ecclesiam intercepta fuerit. IV. Quod post Ultimum Judicium communicatio restituta sit. V. Quod inde sit, quod post Ultimum Judicium, & non prius, Revelationes pro Nova Ecclesia factæ sint. VI. Quod status Mundi & Ecclesiæ ante Ultimum Judicium fuerit sicut Vespera & Nox, post illud autem sicut Mane & Dies.

9. I. *Quid intelligitur per prius Cælum & per priorem Terram quæ transiverunt, de quibus in Apocalypsi Cap. XXI. 1.* Per prius Cælum & per priorem Terram ibi, non intelligitur cælum quod coram oculis hominum in mundo apparet, nec terra quæ ab hominibus incolitur; nec intelligitur Cælum prius, in quo sunt omnes a prima creatione qui bene vixerunt: sed intelliguntur Congregationes spirituum, qui inter Cælum & Infernum sibi tanquam Cælos fecerunt: & quia omnes Spiritus & Angeli habitant super terris, æque ac homines, inde per prius Cælum & priorem Terram illa intelliguntur. Quod illud Cælum & illa Terra transiverint, visum est, & ex visis descriptum in Opusculo de Ultimo Judicio n. 45 ad 72.

10. II. *Quinam & quales fuerunt illi qui in priori Cælo & in priore Terra*, descriptum est in Opusculo de Ultimo Judicio; sed quia ex cognitione, quinam &

Digitized by Google

quales fuerunt, pendet intellectus sequentium, de illis etiam hic dicetur. Omnes illi, qui se congregaverunt sub Cælo, & in variis locis sibi tanquam cælos formaverunt, quos etiam cælos vocaverunt, fuerunt conjuncti cum Angelis Ultimi Cæli, sed solum quoad externa, non autem quoad interna: plerique fuerunt hirci & ex eorum familia, de quibus apud Matthæum Cap. XXV. 41 ad 46; qui quidem in mundo non fecerunt mala, moraliter enim bene vixerunt, sed non fecerunt bona ex origine boni, separaverunt enim fidem a charitate, & inde mala non ut peccata aspexerunt: hi quia in externis ut Christiani vixerunt, conjuncti fuerunt Angelis ultimi Cæli, qui similes illis in externis sunt, sed non similes in internis, sunt enim Oves, & in fide, sed in fide charitatis. Propter illam conjunctionem non potuerunt non tolerari; nam separare illos ante Ultimum Judicium, fuisset damnum inferre illis qui in ultimo Cælo erant, traherentur enim hi cum illis in perniciem. Hoc est quod Dominus prædixit apud Matthæum „ *Jesus dixit Parabolam; simile est Regnum cælorum homini seminanti bonum semen in agro suo: sed dum dormiverunt homines, venit ejus inimicus, & seminavit Zizania & abivit: cum germinavit herba, & fructum fecit, tunc apparuerunt etiam Zizania: accedentes autem servi Patrisfamilias, & dixerunt illi, Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo, visne ergo abeuntes colligamus illa: ipse vero dixit, non, ne forte colligentes Zizania, eradicetis simul cum illis Triticum: sinite una crescere utraque usque ad messem; & tempore messis dicam messoribus, colligite prius Zizania; & colligate ea in fasciculos ad comburendum ea; Triticum vero congregate in horreum. Qui seminavit bonum semen est Filius hominis; ager est mundus; semen sunt filii Regni; Zizania sunt filii mali; messis est consummatio sæculi: quemadmodum ergo colliguntur Zizania, & comburuntur, sic erit in consummatione sæculi* „ XIII. 24 ad 30. 37 ad 40; Consummatio sæculi est ultimum tempus Ecclesiæ; Zizania sunt qui interius mali sunt; Triticum sunt qui interius boni sunt; collectio illorum in fasciculos ad comburendum, est ultimum judicium super illos; ne per separationem ante ultimum judicium damnum inferatur bonis, intelligitur per ne colligendo Zizania eradicetis simul cum illis triticum, sinite utraque crescere usque ad messem.

11. III. *Quod antequam ultimum judicium super illos factum est, multa communicatio inter Cælum & Mundum, ita inter Dominum & Ecclesiam, intercepta fuerit.* Omnis illustratio homini est a Domino per Cælum, ac intrat per viam internam; quamdiu inter Cælum & Mundum, seu inter Dominum & Ecclesiam, talium congregationes fuerunt, non potuit homo illustrari; fuit sicut cum jubar Solis per atram interpositam nubem disparatur; aut sicut sol per interjectam lunam ecclipsin patitur, ac lux ejus intercipitur: quare si tunc aliquid a Domino revelatum fuisset, hoc vel non intellectum, vel si intellectum usque non receptum, vel si receptum usque postea suffocatum fuisset. Nunc quia omnes illæ Congregationes interpositæ per ultimum judicium dissipatæ sunt, patet. IV *Quod communicatio inter Cælum & Mundum, seu inter Dominum & Ecclesiam, restituta sit.*

12. V. *Quod inde sit, quod post ultimum judicium peractum, & non prius, Revelationes pro Nova Ecclesia factæ sint*; nam postquam per ultimum judicium com-

Digitized by Google

communicatio restituta est, potest homo illustrari & reformari, hoc est, Divinum verum Verbi intelligere, illud intellectum recipere, ac receptum retinere, obstacula enim interjecta remota sunt: quare Johannes, postquam prius cælum & prior terra transivit, dicit se *vidisse novum Cælum & novam Terram; & tunc urbem sanctam Hierosolymam descendentem a Deo e Cælo, paratam sicut sponsam coram Marito suo: & audivit Sedentem super throno dicentem, ecce Nova omnia facio*, Apoc. XXI. 1. 2. 5; quod per Hierosolymam intelligatur Ecclesia, videatur in DOCTRINA DE DOMINO n. 62 ad 64: ac de Novis ejus, n. 65 ibi.

13. VI. *Quod status Mundi & Ecclesiæ ante ultimum judicium fuerit sicut Vespera & Nox, post illud autem sicut Mane & Dies.* Quando lux veri non apparet, & verum non recipitur, est status Ecclesiæ in mundo sicut Vespera & Nox; quod talis status ante ultimum judicium fuerit constare potest a supradictis n. 11; quando autem lux veri apparet, & verum recipitur, est status Ecclesiæ in mundo sicut Mane & Dies. Inde est, quod bini illi status Ecclesiæ in Verbo dicantur Vespera & Mane, tum Nox & Dies; ut in his, „ *Dixit ad me Sanctus, usque ad Vesperam Mane bis mille trecenta; tunc justificabitur Sanctum*,, Dan. VIII. 14 „ *Visio Vesperæ & Mane veritas est*,, Dan. VIII. 26. „ *Erit dies unus; qui notus est Jehovæ, non Dies nec Nox, quia circa tempus Vesperæ erit lux*,, Sachar. XIV. 7. „ *Ad me clamans e Seir, custos quid de Nocte, dixit custos, venit Mane, etiamque Nox*,, Esaj. XXI. 12. „ Jesus de Ultimo tempore Ecclesiæ „ *Vigilate, non enim scitis, quando Dominus domus venturus sit, Vesperi, media Nocte, in Gallinaceo, an Mane*,, Marc. XIII. 35. „ *Jesus dixit, Me oportet operari quando Dies est, venit Nox quando nemo potest operari*,, Joh. IX. 4: & alibi, ut Esaj. XVII. 14. Jer. VI. 4. 5. Psalm. XXX. 6. Psalm. LXV. 9. Psalm. XC. 6. Quia per Vesperam & Noctem talia intelliguntur, ideo Dominus, ut impleret Verbum, etiam in Vespera sepultus est, & postea Mane resurrexit.

De Ultimo Judicio super Reformatos.

14. In priori Opusculo de ULTIMO JUDICIO actum est de Judicio super illos, qui per Babylonem intelliguntur; tum aliquid de Judicio super Mahumedanos, & super Gentes; sed non de Judicio super Reformatos; solum dictum est, quod Reformati sint in medio, ordinati secundum Patrias ibi, & quod circum illos Pontificii, circum hos Mahumedani, & circum hos Gentes & Populi ex varia Religione. Quod Reformati Medium seu Meditullium constituerint, erat causa, quia ab illis legitur Verbum, & colitur Dominus, & inde apud illos maxima Lux est, & Lux spiritualis, quæ a Domino ut Sole, qui in sua essentia est Divinus Amor, procedit, se quaquaversum extendit, ac illustrat etiam illos qui in peripheriis circumcirca sunt, & aperit facultatem intelligendi vera, quantum ex religione recipere possunt. Lux enim Spiritualis in sua essentia est Divina Sapientia, ac intrat apud hominem in intellectum ejus, quantum is ex cognitionibus receptis in facultate percipiendi est, nec per spatia vadit sicut lux mundi, sed per affectiones & perceptiones veri, ita in instanti

Digitized by Google

ti ad ultimos fines cælorum. Ex his sunt apparentiæ spatiorum in illo Mundo. De his videantur plura in DOCTRINA DE SCRIPTURA Sacra n. 104 ad 113.

15. Sed de Ultimo Judicio super Reformatos in hoc ordine dicetur: I Super quos ex Reformatis Ultimum Judicium factum est. II. De Signis & Visitationibus ante Ultimum Judicium. III. Universale Judicium quomodo factum est IV. De salvatione Ovium.

16. I. *Super quos ex Reformatis Ultimum Judicium factum est.* Ultimum Judicium non super alios ex Reformatis factum est, quam super illos, qui in Mundo professi sunt Deum, legerunt Verbum, audiverunt prædicationes, obiverunt sacramentum Cænæ, ac solennia cultus Ecclesiæ non neglexerunt; & tamen ut licita reputaverunt adulteria, varii generis furta, mendacia, vindictas, odia, & similia; hi tametsi Deum professi sunt, usque nihili fecerunt peccata contra Ipsum; Verbum legerunt & usque nihili fecerunt præcepta vitæ ibi; audiverunt prædicationes & usque nihil attenderunt; sacramentum Cænæ obiverunt & usque non a prioris vitæ malis destiterunt; ac solennia cultus non neglexerunt, & usque nihil emendarunt vitam; ita vixerunt in externis sicut ex religione, & tamen in internis nulla illis religio fuit. Hi sunt qui per Draconem in Apocalypsi Cap. XII intelliguntur, nam de Dracone ibi dicitur, quod visus sit in Cælo, quod cum Michaele in Cælo pugnaverit, & quod e Cælo detraxerit tertiam partem stellarum; quæ dicta sunt, quia tales per professionem Dei, lectionem Verbi, & per cultum externum, communicaverunt cum Cælo. Iidem etiam intelliguntur per Hircos apud Matthæum Cap. XXIV, ad quos non dicitur quod mala fecerint, sed quod omiserint bona facere, & illi omnes omittunt bona, quæ bona sunt, facere, quia mala ut peccata non fugiunt, & tametsi illa non faciunt, usque licita reputant, & sic spiritu faciunt illa, & quoque corpore dum licet.

17. Super omnes illos ex Reformatis Ultimum Judicium factum est, non autem super illos, qui non crediderunt Deum, contemserunt Verbum, & Sancta Ecclesiæ corde rejecerunt; nam hi omnes, dum e Mundo naturali in Mundum spiritualem venerunt, conjecti sunt in Infernum.

18. Omnes qui in externis vixerunt sicut Christiani, & nihili fecerunt Christianam vitam, exterius unum fecerunt cum Cælis, sed interius cum Infernis, & quia a conjunctione illorum cum Cælo non potuerunt momento evelli, detenti sunt in Mundo spirituum, qui medius est inter Cælum & Infernum, & permissum est illis societates formare, & una vivere sicut in mundo, & ibi per artes in mundo ignotas sistere splendida, & per id persuadere sibi & aliis, quod in Cælo essent; quare ex apparentia illa externa societates suas vocaverunt Cælos Illi Cæli & illæ Terræ super quibus habitabant, sunt quæ intelliguntur per Cælum prius & Terram priorem, quæ transiverunt, Apoc. Cap. XXI. 1.

19. Interea cum ibi permanserunt, occlusa sunt interiora mentis eorum, & aperta exteriora; per quod non apparuerunt illorum mala, per quæ unum faciebant cum infernis: at cum instabat Ultimum Judicium, reclusa sunt interiora, & tunc coram omnibus apparuerunt quales erant; & quia tunc unum agebant cum infernis, non amplius vitam Christianam potuerunt simulare, sed ex

ju-

Digitized by Google

jucundo ruebant in omnis generis mala & flagitia, ac versi sunt in diabolos, & quoque sicut illi visi sunt, quidam nigri, quidam ignei, & quidam lividi sicut cadavera; qui in fastu propriæ intelligentiæ fuerant visi sunt nigri, qui in vesano amore imperandi super omnes visi sunt ignei; & qui in neglectu & contemtu veri visi sunt lividi sicut cadavera. Ita Scenæ theatrorum istorum mutatæ sunt.

20. Reformati in Mundo spirituum, qui est medius inter Cælum & Infernum, constituunt intimum ejus, seu faciunt meditullium, & ibi ordinati sunt secundum Patrias: in illo Meditullio sunt Angli in medio; Hollandi ad meridiem & orientem; Germani ad septentrionem; Sueci ad occidentem & septentrionem; & Dani ad occidentem: sed in Meditullio illo non sunt alii quam qui vitam charitatis ac ejus fidei vixerunt: Societates illorum ibi plures sunt: circum illos sunt Reformati, qui non vitam fidei & charitatis degerunt: hi sunt qui sibi sicut cælos fecerunt. Sed alia omnium ordinatio est in Cælo, & quoque in Inferno. Quod Reformati meditullium ibi faciant, est quia apud illos Verbum legitur, & Dominus etiam colitur, ex quo ibi maxima lux est, quæ lux inde ut a centro propagatur in omnes peripherias, ac illustrat: Lux enim in qua sunt spiritus & angeli, procedit a Domino ut Sole, qui in sua essentia est Divinus Amor, & inde Lux procedens in sua essentia est Divina Sapientia, inde est omne spirituale istius Mundi. De Domino ut Sole in Mundo spirituali, & de Luce & Calore ex eo, videatur in Opere de CÆLO ET INFERNO, n. 116 ad 140.

21. Omnis ordinatio Societatum in illo Mundo est ordinatio secundum differentias amoris; causa est, quia amor est vita hominis, & Dominus, qui est Ipse Divinus Amor, ordinat illas secundum receptiones ejus; ac differentiæ amorum sunt innumerabiles, quas nemo scit nisi Solus Dominus. Conjungit Societates ita, ut omnes quasi unam vitam hominis agant; Societates cælorum ut unam vitam amoris cælestis & spiritualis; Societates infernorum ut unam vitam amoris diabolici & infernalis; conjungit Cælos & Inferna per oppositiones Quia talis ordinatio est, ideo unusquisque homo post mortem abit in Societatem amoris sui, nec potest alio abire, amor enim ejus contranititur. Inde est, quod in Cælo sint qui in amore spirituali sunt, in Inferno autem qui in solo amore naturali: amor spiritualis unice per vitam charitatis inditur, & amor naturalis manet naturalis, si vita charitatis omittitur; & amor naturalis, si non subjectus est amori spirituali, est ei oppositus.

22. Ex his constare potest, quinam ex Reformatis sunt, super quos Judicium factum est, quod non super illos qui in Meditullio sunt, sed super illos qui circum illud; qui, ut dictum est, exterius sicut Christiani ex moralitate externa apparuerunt, sed interius non Christiani ex nulla spirituali vita fuerunt.

23. *De Signis & Visitationibus ante Ultimum Judicium.* Visum est super illos, qui sibi sicut cælos fecerunt, sicut nimbosum, quod apparuit ex præsentia Domini in Cælis angelicis, qui supra illos, imprimis ex præsentia Ipsius in Cælo ultimo, ne aliqui ex illis propter conjunctionem auferrentur & simul perirent. Cæli superiores etiam propius ad illos delati sunt, per quod interiora eorum,

Digitized by Google

ſuper quos Judicium venturum erat, recludebantur: quibus recluſis non amplius apparuerunt ſicut Chriſtiani morales, ut prius, ſed ſicut dæmones; tumultuabantur & rixabantur inter ſe de Deo, de Domino, de Verbo, de Fide, & de Eccleſia: & quia concupiſcentiæ ad mala tunc etiam in liberum emiſſæ ſunt, rejecerunt omnia illa cum contemtu & ſubſannatione, & in flagitia omnis generis ruebant. Ita ſtatus Cælicolarum iſtorum mutatus eſt. Tunc ſimul omnia ſplendida illorum, quæ per artes in mundo ignotas ſibi fecerant, evanuerunt, palatia eorum verſa ſunt in viles caſas, horti in ſtagna, templa in rudera, ac ipſi colles, ſuper quibus habitabant, in ſcrupeta, & in ſimilia alia, quæ flagitioſis illorum animis & cupiditatibus correſpondebant. Nam omnia viſibilia Mundi ſpiritualis ſunt correſpondentiæ affectionum, quæ ſunt apud ſpiritus & angelos. Hæc erant ſigna venturi Judicii.

24. Sicut recluſio interiorum increvit, ita ordo inter habitantes mutatus & inverſus eſt; illi qui maxime invaluerunt ratiociniis contra ſancta Eccleſiæ, irruperunt in medium, & dominium ceperunt; ac reliqui, qui minus valuerunt ratiociniis, ad latera circumcirca ſeceſſerunt, & illos qui in medio erant, pro ſuis angelis tutoribus agnoverunt: ita colligaverunt ſe in facies inferni.

25. Circa has mutationes ſtatus illorum, factæ ſunt variæ concuſſiones habitationum & terrarum apud illos, quas ſequuti ſunt terræ motus, ingentes ſecundum averſiones: & quoque hic & ibi facti ſunt hiatus verſus inferna, quæ ſub illis erant, & ſic aperta eſt communicatio cum illis; viſi tunc ſunt halitus aſcendentes ſicut fumi commixti ſcintillis ignis. Hæc quoque fuerunt ſigna, quæ præceſſerunt: quæ etiam per Domini verba de conſummatione ſæculi & tunc de Ultimo Judicio apud Evangeliſtas, intelliguntur: „ *Suſcitabitur gens contra gentem; terræ motus magni diverſis locis: terribilia quoque ſigna de cælo magna erunt. Et erit anguſtia gentium reſonante mari & ſalo.*

26. VISITATIONES etiam factæ ſunt per angelos; nam antequam aliqua ſocietas male farta perit, viſitatio ſemper præcedit: Angeli exhortabantur illos ut deſiſterent, & ſi non, denuntiabant illis exitium. Tunc etiam explorabant, num aliqui boni illis intermixti eſſent, quos ſeparabant: ſed turba excitata ab anteſignanis ſuis, contumeliis illos afficiebant, irruentes ut in forum illos traherent, ac nefandis modis affligerent: factum eſt ibi ſicut in Sodoma. Plerique ex illis fuerunt ex fide ſeparata a charitate; & quoque aliqui, qui charitatem profeſſi ſunt, & uſque flagitioſe vixerunt.

27. III. *Univerſale Judicium quomodo factum eſt.* Poſtquam Viſitationes & Signa prænuntia futuri Judicii animos illorum ab actibus facinoroſis, & quoque a machinationibus ſeditioſis contra illos, qui agnoſcebant Dominum pro Deo Cæli & Terræ, ſanctum habebant Verbum, & vitam charitatis agebant, deflectere non potuerunt, ſupervenit Ultimum Judicium. Hoc ita factum eſt.

28. Viſus eſt Dominus in candida nube cum angelis, & auditus eſt ſonus inde ſicut tubarum; quod ſignum repræſentativum tutationis Angelorum cæli a Domino erat, & collectionis bonorum ab undequaque; Dominus enim non infert alicui exitium, ſed modo tutatur ſuos, & abſtrahit a communicatione cum malis, quibus abſtractis mali in ſuas concupiſcentias veniunt, & ex illis

ruunt

Digitized by Google

ruunt in nefaria omnis generis. Tunc visi sunt omnes qui perituri simul sicut magnus Draco cum Cauda in curvum extensa, & versus cælum elevata, & in alto diversimode se inflectente, sicut vellet destruere cælum, ac detrahere illud; sed irrito conatu, nam dejecta est Cauda, & Draco, qui etiam tunc elevatus apparuit, subsidit. Hanc Repræsentationem mihi datum est videre, ut scirem & notum facerem quinam per Draconem in Apocalypsi intelliguntur; quod nempe per Draconem intelligantur omnes qui Verbum legunt, prædicationes audiunt, & sancta Ecclesiæ obeunt, ac nihili faciunt concupiscentias mali, quibus inescati sunt, ac intus cogitant furta & fraudes, adulteria & obscæna, odia & vindictas, mendacia & blasphemias, ac ita spiritu vivunt sicut diaboli, & corpore sicut Angeli; hi erant qui ipsum Draconem constituebant; qui autem Caudam, erant qui in fide separata a charitate in mundo fuerunt, ac prioribus similes quoad cogitationes & intentiones.

29. Vidi tunc Petras, super quibus erant, quasdam subsidentes usque ad ima; quasdam translatas in longinqua; quasdam apertas in medio, & per antrum dejectos qui supra erant; quasdam inundatas sicut diluvio; ac multos secundum genera & species mali collectos in cœtus, sicut in fasciculos, & conjectos huc illuc in voragines, paludes, stagna & deserta, totidem inferna: reliqui, qui non super petris erant, hinc illinc dispersi, & tamen in similibus malis, attoniti aufugerunt ad Pontificios, Mahumedanos & Gentes, ac religionem illorum fassi sunt; hoc potuerunt absque motione animi facere, quia illis nulla religio fuerat; sed usque ne quoque illos seducerent, abacti sunt, & ad socios suos in infernis detrusi. Hoc fuit exitium illorum universaliter descriptum; particularia, quæ vidi, sunt plura, quam ut hic describi possint.

30. *De salvatione Ovium.* Postquam Ultimum Judicium peractum est, tunc factum est Gaudium in Cælo, & quoque facta Lux in Mundo spirituum, qualis non prius fuerat; Gaudium in Cælo, quale, postquam draco dejectus est, describitur in Apocalypsi Cap. XII. 10, 11, 12; & Lux in Mundo spirituum, quia societates illæ infernales interpositæ fuerunt sicut nubes, quæ obtenebrant terram: similis Lux etiam tunc exorta est hominibus in mundo, ex qua illis nova illustratio.

31. Vidi tunc Angelicos spiritus ex Inferis assurgentes in multa copia, & elevatos in cælum, qui fuerunt Oves, ibi reservati & custoditi a Domino a sæculis retro, ne venirent in malignam sphæram a Draconicis effluentem, & charitas eorum suffocaretur. Hi sunt qui intelliguntur in Verbo per exeuntes e sepulchris; tum per animas occisorum propter testimonium Jesu, qui evigilarunt; & per illos qui e resurrectione prima sunt.

Digitized by Google

CONTINUATIO
DE
MUNDO SPIRITUALI.

De Mundo Spirituali.

32. DE Mundo Spirituali actum est in singulari Opere de CÆLO ET INFERNO, in quo descripta sunt plura istius Mundi, & quia omnis homo post mortem in illum Mundum venit, descriptus etiam ibi est status ejus tunc. Quis non novit, quod homo post mortem victurus sit, quia natus est homo, & creatus ad imaginem Dei, & quia Dominus in Verbo suo id docet: sed qualis vita ei futura est, hactenus ignotum fuit; creditum est, quod tunc esset Anima, de qua non aliam ideam ceperunt, quam sicut de aere aut æthere, in quo cogitativum quid resideret, absque visu qualis est oculi, absque auditu qualis est auris, & absque loquela qualis est oris; cum tamen homo est homo æque post mortem, & talis homo ut non sciat aliter quam quod adhuc sit in priori mundo; videt, audit, loquitur sicut in priori mundo; ambulat, currit, sedet sicut in priori mundo; edit & bibit sicut in priori mundo; dormit & evigilat sicut in priori mundo; delitio conjugiali fruitur sicut in priori mundo; verbo est homo quoad omnia & singula: ex quo patet, quod mors sit modo continuatio vitæ, & quod sit modo transitus.

33. Quod homo hunc suum statum post mortem non sciverit, sunt plures causæ, inter illas etiam est, quod non potuerit illustrari, tam parum fidei apud illum fuit de Immortalitate animæ; ut constare potest ex multis, etiam Eruditis, qui se credunt bestiis similes, & modo perfectiores illis quod possint loqui, & ideo corde suo negant vitam post mortem, tametsi illam ore fatentur: ex qua illorum cogitatione ita sensuales facti sunt, ut non potuerint credere, quod homo sit homo post mortem, quia illum oculis suis non vident, dicunt enim

Digitized by Google

enim quomodo poteſt anima talis eſſe. Aliter qui ſe victuros poſt mortem credunt, illi interius in ſe cogitant, quod in cælum venturi ſint, delitiis fruituri cum angelis, paradiſos cæleſtes viſuri, & in veſtibus albis ſtaturi coram Domino, & plura; hæc interior eſt illorum cogitatio; exterior poteſt divagari ab illa, quando cogitant de anima ex hypotheſi Eruditorum.

34 Quod homo ſit æque homo poſt mortem, tametſi non coram oculis apparet, conſtare poteſt ex Angelis viſis Abrahamo, Guideoni, Danieli, & aliis prophetis, ex Angelis viſis in ſepulchro Domini, ac poſtea multoties Johanni in Apocalypſi; cumprimis ex Ipſo Domino, qui quod eſſet Homo oſtendit diſcipulis per tactum & per eſum, & tamen coram oculis illorum inconſpicuus factus eſt. Quod viderint, erat, quia tunc aperti ſunt oculi ſpiritus illorum; & cum hi aperiuntur, apparent illa quæ in Mundo ſpirituali ſunt, æque clare ſicut illa quæ in Mundo naturali.

35. Quia Domino placuit aperire mihi oculos ſpiritus mei, ac apertos tenere nunc per novendecim annos, datum eſt videre illa quæ in Mundo ſpirituali ſunt, & quoque illa deſcribere. Aſſeverare poſſum, quod illa non ſint Viſiones, ſed quod ſint Visa in omni vigilia.

36. Differentia inter hominem in Mundo naturali, & hominem in Mundo ſpirituali, eſt quod hic homo corpore ſpirituali indutus ſit, ille autem corpore naturali, & homo ſpiritualis videt hominem ſpiritualem æque clare ac homo naturalis videt hominem naturalem; ſed non poteſt homo naturalis videre hominem ſpiritualem, nec homo ſpiritualis videre hominem naturalem, propter differentiam inter naturale & ſpirituale, quæ qualis eſt, deſcribi poteſt, ſed non paucis.

37. Ex viſis per tot annos, poſſum ſequentia referre; quod in Mundo ſpirituali ſint æque Terræ ſicut in Mundo naturali, quodque ſint Colles & Montes, tum Planities & Valles; & quoque Fontes & Fluvii, tum Lacus & Maria: quod ſint Paradiſi & Horti, tum Luci & Sylvæ: quod ſint Palatia & Domus; tum quod ſint Scripturæ & Libri: quodque ſint Functiones & Negotiationes; & quod ſint Lapides pretioſi, Aurum & Argentum: verbo, quod ſint omnia & ſingula quæcunque in Mundo naturali, & illa in Cælis infinite perfectiora.

38. Sed differentia in genere hæc eſt, quod omnia quæ in Mundo ſpirituali ſunt, ex origine ſpirituali ſint, & inde quoad eſſentiam ſpiritualia, ſunt ex Sole ibi qui eſt purus Amor; & quod omnia quæ in Mundo naturali ſunt, ex origine naturali ſint, & inde quoad eſſentiam naturalia, ſunt enim ex Sole ibi qui eſt purus Ignis. Ex eo eſt, quod homo ſpiritualis nutriendus ſit cibo ex origine ſpirituali, ſicut homo naturalis cibo ex origine naturali. Plura videantur in Opere de Cælo et Inferno.

Digitized by Google

De Anglis in Mundo ſpirituali.

39. Sunt duo ſtatus cogitationis apud hominem, Externus & Internus; homo in Externo eſt in Mundo naturali, in Interno eſt in Mundo ſpirituali; hi ſtatus unum faciunt apud bonos, ſed non unum apud malos; qualis homo quoad Internum ſuum eſt, raro patet in Mundo naturali, quoniam ab infantia voluit moralis eſſe, & didicit videri, ſed in Mundo ſpirituali clare apparet qualis eſt; lux ſpiritualis hoc detegit, eſt quoque homo tunc ſpiritus, & ſpiritus eſt internus homo. Nunc quia mihi datum eſt in illa luce eſſe, & ex illa videre, quales Interni homines ſunt ab uno Regno & ab altero, hoc per commercium plurium annorum cum angelis & ſpiritibus, me oportet, quia intereſt, id manifeſtare: hic modo aliquid de nobili Gente Anglica

40. Meliores ex Gente Anglica in Centro omnium Chriſtianorum ſunt, videatur ſupra n. 20. quod in centro ſint, eſt ex cauſa, quia illis lux intellectualis interior eſt; hæc non apparet alicui in Mundo naturali, ſed apparet conſpicue in Mundo ſpirituali; trahunt hanc lucem a libertate cogitandi, & inde loquendi & ſcribendi, in qua ſunt: apud alios, qui in tali libertate non ſunt, lux intellectualis, quia non habet exitum, offunditur. Verum lux illa non eſt activa ex ſe, ſed fit activa ex aliis, imprimis a viris famæ & auctoritatis apud illos; ut primum ab his aliquid dicitur, aut ab illis approbatum legitur, lux illa exſplendeſcit, & raro prius. Propter hanc cauſam illis in Mundo ſpirituali præficiuntur Moderatores, & dantur Sacerdotes incluti fama ex eruditione ac præpollente ingenio, quorum mandatis & monitis ex illa ſua indole benevole obediunt.

41. Raro exeunt e Societate ſua, quia illam amant ſicut in Mundo Patriam: eſt quoque ſimilitudo animorum inter illos, ex qua cum amicis qui ex patria eorum ſunt, ligant familiaritatem, & raro cum aliis: mutuam opem etiam invicem ferunt; ac ſinceritatem amant.

42. Sunt binæ Urbes magnæ ſimiles Londino, in quas plerique Angli poſt mortem veniunt; has datum eſt videre, & quoque perambulare. Medium iſtius Urbis eſt ubi in Londino Angliæ Conventus mercatorum, qui vocatur Exchange; ibi habitant Moderatores: ſupra illud medium eſt Oriens; infra illud eſt Occidens; a latere dextro eſt Meridies; a latere ſiniſtro eſt Septentrio. In Plaga orientali habitant qui vitam charitatis præ reliquis egerunt, ibi ſunt Palatia magnifica; in Plaga meridionali habitant ſapientes, apud quos plura ſplendida ſunt; in Plaga ſeptentrionali habitant qui præ cæteris amant libertatem loquendi & ſcribendi; in Plaga occidentali habitant qui fidem profitentur; ad dextrum ibi in hac Plaga eſt introitus in hanc urbem, & eſt exitus ab illa; illi qui male vivunt, emittuntur ibi. Presbyteri, qui in Occidente ſunt, qui, ut dictum eſt, fidem profitentur, non audent per plateas magnas, ſed per vicos anguſtiores, intrare urbem, quoniam non alii habitatores in ipſa urbe tolerantur, quam qui in fide charitatis ſunt. Audivi conqueſtos de Prædicatoribus in Occidente, quod ſermones ſuos tali arte & ſimul eloquio concinnent,

Digitized by Google

cinnent, ac ignotam illis justificationem per fidem, involvant, ut nesciant num bonum faciendum sit vel non; prædicant bonum intrinsecum, & id separant a bono extrinseco, quod quandoque vocant meritorium, & sic non acceptum Deo, sed usque vocant bonum, quia utile: sed cum illi, qui in Plaga Urbis orientali & meridionali habitant, tales sermones mysticos audiunt, exeunt Templis; & Prædicatores postea deprivantur sacerdotio.

43 Altera magna Urbs Londino similis non in Meditullio Christiano, de quo n. 20. sed extra illud in septentrione jacet: in illam post mortem veniunt illi, qui interius mali sunt: in medio ejus est aperta communicatio cum Inferno, a quo etiam per vices absorbentur.

44. Quondam audivi Presbyteros ex Anglia de sola fide inter se loquentes; & vidi quoddam Simulachrum ab illis factum, quod solam fidem repræsentaret: hoc apparuit in obscuro lumine sicut magnus Gigas, & coram oculis illorum sicut homo pulcher; sed cum immissa est lux e Cælo, apparuit illud superius sicut monstrum, & inferius sicut serpens, non absimile secundum descriptionem idolo Philisthæorum Dagoni: quo viso recesserunt, & ab adstantibus conjectum est in stagnum.

45. Ex illis qui ex Anglia in Mundo spirituali sunt, perceptum est, quod illis sit sicut duplex Theologia, una ex doctrina fidei, & altera ex doctrina vitæ, ex doctrina fidei illis qui initiantur in sacerdotium, ex doctrina vitæ illis qui non sacerdotio initiati sunt, & vulgo vocantur Laici: hæc doctrina exstat in Oratione quovis die sabbathi prælecta in Templis coram illis qui Sacramentum Cænæ obeunt, in qua aperte dicitur, quod si mala ut peccata non fugiunt, se in damnationem æternam conjiciant, & quod alioquin, si ad sanctam Communionem accederent, diabolus in illos intraturus sit sicut in Judam. De hac doctrina vitæ non concordante cum doctrina fidei eorum, quandoque loquutus sum cum sacerdotibus, qui nihil respondebant, sed cogitabant quæ non eloqui ausi sunt. Orationem illam videas in DOCTRINA VITÆ PRO NOVA HIEROSOLYMA, n. 5, 6, 7.

46. Sæpius vidi aliquem Anglum, qui celebris factus est per Librum, quem ante annos ediderat, in quo conjunctionem fidei & charitatis per influxum & operationem interiorem Spiritus Sancti constabilire sategerat, tradens quod ille influxus inexpressibili modo & non conscio homine afficeret, sed non tangeret minus manifeste moveret voluntatem aut excitaret cogitationem hominis ad faciendum aliquid sicut a se, nisi permissive, propter causam ne aliquid hominis in Divinam Providentiam una intraret; tum quod sic mala coram Deo non apparerent; ita excludens exercitia charitatis externa propter aliquid salutis, sed favens illis propter bonum publicum: quia argumentationes ejus erant ingeniosæ, & non visus est anguis in herba, Liber ille sicut ortodoxissimus receptus est. Idem Auctor post excessum e mundo simile dogma retinuit, nec ab illo potuit recedere quia apud se confirmatum. Cum illo loquuti sunt Angeli, & dixerunt, quod illud non veritas esset, sed modo ingeniositas cum facundia; & quod Veritas sit, quod homo malum fugere & bonum facere debeat sicut a se, cum agnitione tamen quod sit a Domino, & quod fides antea non sit, minus

Digitized by Google

minus adhuc illa cogitatio, quam vocat fidem: & quia hoc ejus dogmati repugnabat, permissum est ei ex sua sagacitate adhuc inquirere, num talis influxus incognitus & operatio interna absque operatione externa hominis detur; visus est tunc intendere mentem, & in cogitatione pervagari vias, semper in persuasione, quod homo non aliter redintegretur & salvetur; sed quoties ad finem viæ pervenit, aperti sunt ei oculi, & vidit se errantem, quod etiam coram præsentibus fassus est. Vidi illum per biennium ita vagantem, & in fine viarum fatentem quod non detur talis influxus, nisi remotum sit malum in externo homine, quod fit per fugere mala ut peccata sicut a se ipso; & audivi illum tandem dicentem, quod ex fastu propriæ intelligentiæ insanirent omnes, qui in hæresi illa se confirmant.

47. Loquutus sum cum MELANCHTONE, & tunc quæsivi illum in quo statu esset, ad quod respondere non voluit; quare informatus sum ab aliis de sorte ejus, quæ est quod per vices in Camera saxea lacunata sit, & per vices in Inferno; & quod in camera propter frigus pelle ursina appareat indutus, & quod advenas e mundo, qui illum propter nominis ejus famam adire volunt, in lacunar suum non admittat propter immunditiem ibi. Loquitur adhuc de sola fide, quam præ aliis in mundo stabilivit.

De Hollandis in Mundo spirituali.

48. Supra n. 20 dictum est, quod Christiani, apud quos Verbum legitur & Dominus colitur, in Medio Gentium & Populorum totius Orbis spiritualis sint, ex causa, quia maxima Lux spiritualis apud illos est, & Lux inde sicut a Centro propagatur in omnes peripherias usque ad ultimas, ac illustrat, secundum illa quæ in DOCTRINA NOVÆ HIEROSOLYMÆ DE SCRIPTURA SACRA n. 104 ad 113, dicta sunt. In hoc Medio Christiani Reformati sortiti sunt loca secundum receptionem Lucis spiritualis a Domino; & quia Angli lucem illam in intellectuali parte apud se reconditam habent, ideo in intimo istius Medii sunt; & quia Hollandi Lucem illam lumini naturali propius conjunctam tenent, & inde non apparet apud illos tale niveum lucis, sed loco ejus aliquod non transparens, receptivum rationalitatis ex spirituali luce & simul ex spirituali calore, in Meditullio illo Christiano habitationes nacti sunt in Oriente & Meridie, in Oriente ex facultate recipiendi calorem spiritualem, qui illis est charitas, & in meridie ex facultate recipiendi lucem spiritualem, quæ illis est fides. Quod Plagæ in Mundo spirituali non sint sicut Plagæ in Mundo naturali, & quod habitationes secundum plagas sint habitationes secundum receptionem fidei & amoris, & quod in Oriente sint qui præstant amore & charitate, & in Meridie qui præstant intelligentia & fide, videatur in Opere de CÆLO ET INFERNO n. 141 ad 153. Causa quod in illis Meditullii Christiani plagis sint, est quoque quia Negotiatio est amor finalis eorum, & pecunia amor medius inserviens, & ille amor est spiritualis: at ubi pecunia est amor finalis, & negotiatio amor medius inserviens, est amor naturalis, & trahit ex avaritia. In

Digitized by Google

In supradicto amore spirituali, qui in se spectatus est bonum commune, in quo & ex quo est bonum Patriæ, sunt Hollandi præ aliis.

49. Hollandi principiis suæ Religionis firmius inhærent quam alii, nec dimoventur ab illis, & si convincuntur quod hoc aut illud non concors sit, usque non affirmant, sed vertunt se retro, & permanent immoti; ita quoque amovent se ab intuitione veri interiore; rationale enim suum de Spiritualibus concludunt sub obedientia. Quia tales sunt, ideo illi post mortem, dum in Mundum spiritualem veniunt, prorsus aliter præparantur ad recipiendum Spirituale Cæli, quod est Divinum Verum, quam reliqui; non docentur, quia non recipiunt, sed describitur illis Cælum, quale est, & dein datur illis asendere illuc, ac videre illud, & tunc quicquid concordat cum genio illorum, infunditur, sic demissi redeunt ad suos cum pleno desiderio Cæli. Si tunc non recipiunt hoc Verum, quod Deus unus sit persona & essentia, & quod ille Deus sit Dominus, & quod in Ipso sit Trinitas, tum hoc Verum quod Fides & Charitas cognitione & sermone non faciant quicquam absque vita illarum, & quod illæ dentur a Domino dum fugiunt mala ut peccata: si ad illa, cum docentur, se avertunt, & usque cogitant de Deo, quod sint tres quoad Personas, & de Religione solum quod sit, rediguntur in miserias, & aufertur illis negotiatio, usque dum vident se ad incitas redactos; & tunc perducuntur ad illos qui abundant omnibus, & apud quos negotiatio floret, ac ibi insinuatur illis e Cælo cogitatio, unde est quod tales sint, & simul reflexio super fidem eorum de Domino, & super vitam eorum, quod aversentur mala ut peccata; parum etiam inquirunt; & percipiunt concordantiam cum propria cogitatione & reflexione: hoc fit per vices: tandem ex semet cogitant, quod, ut exeant a miseriis, similiter credendum sit & similiter faciendum; tunc sicut recipiunt illam fidem & vivunt illam charitatis vitam, datur illis opulentia & jucunditas vitæ: hoc modo illi, qui in mundo aliquam vitam charitatis egerunt, emendantur a se, & non ab aliis, ac præparantur ad Cælum. Hi postea constantiores fiunt aliis, adeo ut dici queant Constantiæ, nec se ex aliqua ratiocinatione, fallacia, obscuritate inducta per sophistica, & ex visione præpostera a solis confirmationibus, abduci patiuntur.

50. Hollandi dignoscuntur probe ab aliis in Mundo spirituali, quia in similibus vestibus apparent sicut in Mundo naturali, cum differentia quod in nitidioribus illi, qui receperunt fidem & vitam illam spiritualem. Quod in similibus vestibus appareant, est causa quia in principiis Religionis suæ constanter manent; & in Mundo spirituali omnes vestiuntur secundum illa; quare vestimenta alba & ex bysso sunt illis qui in Divinis veris sunt.

51. Urbes in quibus Hollandi habitant, sunt singulari modo custoditæ; omnes Plateæ in illis sunt tectæ, & in plateis sunt portæ, propter causam ne spectentur e petris & collibus circum; hoc fit illis propter insitam illis prudentiam occultandi sua consilia, & non divulgandi suas intentiones; nam talia in Mundo spirituali per inspectiones protrahuntur. Cum aliquis animo explorandi statum illorum in Urbem venit, ille dum exiturus est, ducitur ad portas platearum clausas, & sic reducitur & ducitur ad plures, & hoc usque ad summam

mam molestiam, & tunc emittitur; hoc ob finem ne redeat. Uxores, quæ imperium super maritos affectant, habitant ad unum latus urbis, nec sæpius conveniunt, quam cum invitantur, quod fit civili modo; & tunc illas etiam deducunt ad domos, ubi conjuges absque imperio unius super alterum vivunt, & ostendunt quam ornatæ & mundæ illorum domus sunt, & quam jucundum vitæ illis est, & quod hæc sint ex mutuo & conjugiali amore: illæ, quæ ad hæc attendunt & afficiuntur, desistunt a dominio, & una vivunt, & tunc nanciscuntur habitationem propius ad medium, & vocantur Angeli. Causa est, quia amor conjugialis est amor cælestis, qui est absque imperio.

53. Diebus Ultimi Judicii vidi ex Urbibus ibi, & ex villis & terris circum, ex illa Natione ejectos ad plura millia, qui in mundo nihil boni fecerunt ex aliqua religione seu conscientia, sed solum propter famam ut sinceri apparerent lucri causa; tales enim, cum intuitio famæ & lucri aufertur, quod fit in Mundo spirituali, tunc ruunt in omne nefas, spoliando obvios quoscunque offendunt, dum in campis & extra urbes sunt. Illos conjectos vidi in Voraginem igneam tendentem sub tractum orientalem, & in Cavernam tenebrosam tendentem sub tractum meridionalem. Hæc ejectio visa est Anno 1757 die 9 Jan. Remanentibus illis apud quos erat religio, & ex religione conscientia.

54. Loquutus sum, sed modo semel, cum CALVINO; erat in Societate cæli quæ spectatur antrorsum supra caput; & dixit, quod non consenserit cum Luthero & Melanchtone de Sola fide, quoniam in Verbo toties nominantur Opera, & mandatur Facere, & quod ideo fides & opera conjungenda sint. Quod Calvinus in sua societate acceptus sit, quia probus & non turbas facit, audivi ex uno Moderatore istius societatis.

55. Qualis sors LUTHERO est, alibi dicetur, quia multoties illum audivi & vidi; solum hoc, quod sæpius voluerit recedere a sua sola fide, sed incassum; & quod ideo adhuc sit in Mundo spirituum, qui est medius inter cælum & infernum; & quod quandoque ibi dura patiatur.

De Pontificiis in Mundo spirituali.

56. Actum est de Pontificiis, & de Ultimo Judicio super illos, in Opusculo de ULTIMO JUDICIO, n. 53 ad 64. Pontificii in Mundo spirituali apparent circum Reformatos, ac per intervallum distincti sunt, quod non permittitur transire; sed usque illi, qui ex Jesuitico Ordine sunt, per clandestinas artes parant sibi communicationes, & quoque per semitas ignotas ablegant emissarios, ut seducant; sed indagantur, & postquam puniti sunt, vel remittuntur ad socios, vel conjiciuntur in infernum.

57. Post Ultimum Judicium status illorum ita mutatus est, quod non liceat congregare se in cætus, sicut prius; sed cuivis amori tam bono quam malo ordinatæ sunt viæ, quas illi, qui e mundo adveniunt, illico intrant, ac vadunt ad Societatem amori illorum correspondentem; sic feruntur mali ad societatem quæ in conjunctione est cum infernis, ac boni in societatem quæ in conjunctione est

Digitized by Google

est cum cælis; sic cautum est, ne sicut prius artificiales cælos sibi forment. Tales societates in Mundo spirituum, qui est medius inter Cælum & Infernum, sunt innumeræ, sunt enim totidem, quot sunt genera & species affectionum bonarum & malarum: ac interea, antequam vel in Cælum elevantur, vel in infernum dejiciuntur, sunt in conjunctione spirituali cum hominibus mundi, ex causa, quia hi etiam in medio sunt inter cælum & infernum.

58. Omnes illi ex Pontificiis, qui non prorsus idololatræ fuerunt, & ex religioso suo ex corde sincero præstiterunt bona, & ad Dominum etiam spectaverunt, perducuntur ad Societates in confiniis ad Reformatos institutas, & ibi instruuntur, ac coram illis legitur Verbum, & prædicatur Dominus; & illi qui veritates recipiunt & applicant vitæ, elevantur in Cælum, & fiunt Angeli. Tales societates ex illis sunt plures in unaquavis plaga, & undequaque custoditæ a dolosis & astutis machinationibus monachorum, aque fermento Babylonico. Præterea omnes infantes illorum in Cælo sunt, qui, quia educati per angelos sub auspicio Domini, ignorant falsa religionis parentum.

59. Omnes qui in Mundum spiritualem e terris veniunt, in confessione fidei & in religione Patriæ suæ in principio tenentur; ita quoque Pontificii; quare semper aliquem repræsentativum Pontificem sibi præpositum habent, quem etiam simili ritu adorant, quo in Mundo: raro aliquis Papa in mundo agit ibi Pontificem; sed usque ille qui ante viginti annos Romæ Papa fuit, illis præfuit, ex causa quia ille, corde suo fovit quod Verbum sanctius esset quam creditur, & quod Dominus colendus esset: sed ille, postquam per aliquot annos functus est Pontificali munere, abdicavit se illo, & contulit se ad Reformatos Christianos, inter quos adhuc est, & vita beata fruitur. Datum est loqui cum illo, & dixit, quod Dominum solum adoret, quia Ipse est Deus, Cui potestas est super Cælum & Terram, & quod invocationes sanctorum essent nugæ, tum etiam Missæ eorum; & quod in mundo intenderit restaurare illam Ecclesiam, sed quod non potuerit propter causas, quas etiam dixit. Vidi illum, quando Urbs magna septentrionalis, in qua fuerunt Pontificii, die Ultimi Judicii destruebatur, in lectica exportatum, & in locum securum delatum. Aliud prorsus evenit Successori ejus.

60. His adjicere licet aliquod Memorabile. Datum est loqui cum Ludovico XIV Avo Regis Galliarum hodie regnantis, qui, dum in mundo fuit, coluit Dominum, legit Verbum, & Pontificem modo pro Supremo Ecclesiæ agnovit; quare in Mundo spirituali in multa dignitate est, ac optimam Societatem Gentis Gallicæ regit. Quondam illum vidi sicut descendentem per scalas, & postquam descendit, audivi illum dicentem, quod videretur sibi sicut Versaliis esset, & tunc factum est silentium per bihorium circiter, quo peracto dixit se loquutum esse cum Rege Galliæ Nepote suo de Bulla Unigenitus, quod desisteret a priori suo consilio, & illam non acceptaret, quia detrimentosa Genti Gallicæ; dixit quod hoc insinuaverit cogitationi ejus profunde. Hoc factum est Anno 1759, die 13 Decemb. vesperi circa horam octavam.

Digitized by Google

De Sanctis Pontificiorum in Mundo spirituali.

61. Notum est, quod homini a parentibus sit malum insitum seu hæreditarium, sed paucis notum est, in quo consistit: consistit in amore imperandi, qui talis est, ut quantum ei laxantur fræna, tantum erumpat, usque ut flagret cupidine imperandi super omnes, & tandem ut velit invocari & coli sicut Deus. Hic amor est Serpens, qui decepit Evam & Adamum, dixit enim ad mulierem,, *Novit Deus quo die comederitis de fructu arboris, aperientur oculi vestri, &* TUNC ERITIS SICUT DEUS,, Genes. III. 4. 5: quantum itaque homo relaxatis frænis in hunc amorem ruit, tantum se avertit a Deo, & convertit ad semet, & fit atheus; & tunc possunt Divina Vera, quæ sunt Verbi inservire pro mediis, sed quia finis est dominium, media non plus cordi sunt, quam prout inserviunt. Hæc causa est, quod qui in medio & qui in ultimo gradu amoris imperandi sunt, omnes in inferno sint, est enim ibi ille amor diabolus, ubi aliqui tales sunt, ut ne quidem sustineant aliquem loquentem de Deo.

62. Hic amor est illis ex Gente Pontificia qui ex æstro jucundi amoris ejus dominati sunt, & Verbum contemserunt, ac illi prætulerunt dictamina Papæ, hi devastantur prorsus quoad externa, usque ut nihil Ecclesiæ amplius sciant, & tunc dejiciuntur in infernum, & fiunt diaboli. Est quoddam infernum separatum pro illis, qui invocari volunt ut dii, ubi in tali phantasia sunt, ut non videant quod est, sed quod non est; est delirium illis quale est quibusdam in febri maligna, qui vident floccos in aere, & in camera ac super integumento lecti sui, quæ non sunt. Hoc malum pessimum intelligitur per *Caput serpentis, quod conculcatur a Semine mulieris, & quod lædit calcaneum ejus*,, Genes. III. 15; calcaneus Domini, qui est Semen mulieris, est Divinum procedens in ultimis, quod est Verbum in sensu literæ.

63. Quoniam homo ex hæreditario talis est, ut velit imperare, & successive sicut relaxantur lora, super plures, & tandem super omnes, ac intimum ejus amoris est, ut velit invocari & coli ut Deus, ideo omnes qui per Bullas papales sanctificati sunt, removentur ab oculis aliorum & reconduntur, & aufertur illis omne commercium cum cultoribus illorum; causa est, ne radix illa malorum pessima apud illos excitetur, & in deliria phantastica, qualia sunt supradicti inferni, inferantur. In talibus deliriis sunt illi, qui, dum in mundo vixerunt, sanctos fieri post mortem ut invocentur, studio affectarunt.

64. Multi ex Pontificia Gente, imprimis Monachi, cum in Mundum spiritualem veniunt, quærunt Sanctos, quisque Sanctum sui Ordinis, sed non inveniunt, quare mirantur; sed post instruuntur ab aliis, quod sint intermixti vel illis qui in cælis sunt vel illis qui in infernis, quisque secundum suam vitam in mundo, & quod utrobivis nihil sciant de cultu & invocatione sui, & quod qui sciunt & volunt invocari, sint in Inferno illo separato & deliro. Cultus Sanctorum est talis abominatio in cælo, ut dummodo audiunt illum, horrescant, quoniam quantum alicui homini addicatur cultus, tantum cultus derogatur Domino;

Digitized by Google

mino; sic enim non Solus potest coli; & si Dominus non Solus colitur, fit discriminatio, quæ tollit communionem, & fluentem ex illa felicitatem vitæ.

65. Ut scirem quales Sancti Pontificiorum sunt, propter causam ut notum facerem, educti sunt ex inferiore terra usque ad centum, qui noverunt de sanctificatione sua, ascenderunt a tergo, modo aliqui ante faciem, & cum uno ex his loquutus sum, quem dixerunt fuisse Xaverium; hic dum mecum loquebatur, erat prorsus fatuus, narrare tamen potuit, quod in loco suo, ubi inclusus manet, non fatuus sit, sed quod fatuus fiat, quoties cogitat quod sanctus sit. Simile murmur audivi ab illis qui a tergo erant.

66. Aliter est Sanctis ita dictis in Cælo, hi prorsus nihil sciunt de eo quod in terris fit; nec cum illis loquutus sum, ne aliqua idea de ea re apud illos intraret. Solum quondam præteriit Mater Domini Maria, & visa super caput in vestitu albo, & tunc paulum morata dixit, quod Mater Domini fuerit, & quidem ab illa natus, sed factus Deus exuerit omne Humanum ex illa, & quod ideo nunc adoret Ipsum ut suum Deum, & quod nolit ut quisquam Ipsum pro Filio suo agnoscat, quia in Ipso omne Divinum est.

67. His adjiciam hoc memorabile: apparet quandoque Parisiensibus qui in Mundo spirituali in societate sunt, quædam Mulier in media altitudine, in vestitu splendido, & in facie tanquam sancta, & dicit se esse Genovevam: sed cum quidam incipiunt adorare illam, tunc illico mutatur ejus facies, & quoque vestis, & fit similis fæminæ vulgari, & reprehendit illos quod velint adorare fæminam, quæ apud socias suas non plus in æstimatione est quam sicut ancilla, mirans quod homines mundi talibus nugis capteritur. Dicebant angeli quod illa appareat propter separationem cultorum hominis & cultorum Domini ibi.

De Mahumedanis in Mundo spirituali; & de Mahumede.

68. Mahumedani in Mundo spirituali apparent post Pontificios in Occidente, & faciunt quasi ambitum: quod ibi appareant, est præcipue quia Dominum agnoscunt pro Maximo Propheta, Filio Dei, Sapientissimo omnium, qui missus in mundum ut doceret homines. Quisque in illo Mundo habitat ad distantiam a Meditullio Christiano, ubi sunt Reformati, secundum confessionem Domini ac Unius Dei; nam illa conjungit animos Cælo, & facit distantiam ab Oriente, super quo est Dominus; illi qui non in illa Confessione sunt corde ex vita mala, sub illis in Infernis sunt.

69. Quoniam Religio facit intimum hominis, & ex intimo sunt reliqua ejus; & quoniam Mahumedes versatur in animis illorum una cum religione, ideo semper aliquis Mahumedes in conspectu illorum ponitur; ac ut vertant facies suas ad Orientem, super quo est Dominus, ponitur ille in Meditullio Christiano infra. Non est ipse Mahumedes qui Alcoranum scripsit, sed alius qui munere illo fungitur; nec est idem semper, sed mutatur: quondam fuit unus ex

Saxonia, qui captus ab Algiriensibus factus est Mahumedanus; is quia Christianus etiam fuerat, actus est ad loquendum coram illis de Domino, quod non fuerit Filius Josephi, ut crediderunt in mundo, sed Filius Ipsius Dei, per quod insinuavit eis ideam de unitate Personæ & Essentiæ Domini cum Patre. Isti Muhumedi successerunt postea alii, qui acti sunt ad similia loquendum; inde multi ex illis ad vere Christianam fidem de Domino accedunt, & qui accedunt, feruntur ad Societatem propiorem Orienti, ubi datur communicatio cum Cælo, in quod etiam postea elevantur. In loco, ubi Mahumedes ille sedem habet, apparet ignis sicut faculæ, ut noscatur; sed ille ignis non conspicuus est nisi quam Mahumedanis.

70. Ipse Mahumedes, qui scripsit Alcoranum, non in conspectum hodie venit; dictum mihi est, quod primis temporibus præfuerit illis, sed quia voluit dominari super omnia religionis illorum ut Deus, quod e sede sua, quam sub Pontificiis habuit, ejectus sit, & ad latus dextrum juxta meridiem demissus. Quondam aliquæ societates ex Mahumedanis excitatæ sunt ex malitiosis ad agnoscendum Mahumedem pro Deo; ut seditio sedaretur, sublatus est Mahumedes ab inferis, ac ostensus, & tunc quoque mihi visus est; apparuit similis spiritibus corporeis, quibus nulla perceptio interior est, facie ad nigrum vergente; & audivi illum loquentem hæc verba solum, ego sum Mahumedes vester: & mox quasi subsidens in locum suum rediit.

71. Quod Religionem illorum attinet, hæc talis permissa est, quia conveniens genio Orientalium, quare etiam in tot Regnis recepta est; & quia in illo Præcepta decalogi simul Religionis facta sunt; & aliquid ex Verbo etiam in illo erat; & imprimis quia Dominus pro Filio Dei, & Sapientissimo omnium agnitus est. Per illam quoque Idololatrica multarum Gentium dissipata sunt. Quod non interior Religio illis per Mahumedem aperta sit, fuit propter Polygamiam, quæ immundum versus Cælum exhalat; conjugium enim mariti cum una uxore correspondet Conjugio Domini & Ecclesiæ.

72. Sunt multi ex illis receptibiles veri, & vident in rationibus justitiam, quod ex colloquiis cum illis in Mundo spirituali animadvertere potui: loquutus sum cum illis de Deo uno, de Resurrectione, & de Conjugio. De Deo uno dixerunt, quod non comprehendant Christianos loquentes de Trinitate, & dicentes quod tres Personæ sint, & unaquævis Deus, & quod usque dicant quod Deus unus sit: sed respondi illis, quod Angeli in Cælo, quod ex illis est, non loquantur ita, sed quod Deus unus sit Persona & Essentia in quo Trinum, & quod homines in terris hoc Trinum appellent tres Personas; & quod illud Trinum sit in Domino; ut confirmarentur, perlegi coram illis ex Matthæo & Luca, quæ ibi de conceptione Domini ex Deo Patre dicuntur, tum ubi Ipse docet quod Pater & Ipse unum sint; his auditis perceperunt rem, dicentes quod sic Divina Essentia Ipsi sit. De Resurrectione dicebant, quod non comprehendant Christianos loquentes de statu hominis post mortem, quod faciant animam similem vento aut aeri, & inde in nullo delitio ante reunitionem cum corpore die Ultimi Judicii: sed respondi, quod modo aliqui ita loquantur, sed quod qui ex illa secta non sunt, credant se post mortem in cælum venturos,

cum

cum angelis loquuturos, & gaudio cælesti fruituros, quod non abstrahunt a simili gaudio quod illis est in mundo, tametsi non describunt illud; & quod hodie revelentur illis plura de statu post mortem, quæ antea non sciverunt. De Conjugio plura cum illis loquutus sum, & inter illa, quod amor conjugialis sit amor cælestis, non dabilis quam inter duos, & quod conjunctio cum pluribus uxoribus cæleste illius amoris non admittat; audiverunt rationes, & justitiam in illis perceperunt; tum etiam hoc, quod permissa sit illis Polygamia, quia Orientales sunt, qui absque illa permissione præ Europæis flagravissent in spurca adulteria, & periissent.

De Africanis & de Gentibus in Mundo spirituali.

73. Gentes, quæ non aliquid norunt de Domino, circum illos qui norunt, apparent; usque ita, ut ultimas peripherias faciant non alii quam qui prorsus idololatræ sunt, ac solem & lunam adoraverunt. Illi autem, qui unum Deum agnoscunt, ac præcepta, qualia sunt in Decalogo, religionis & vitæ faciunt, conspiciuntur in regione superiore, & sic immediatius communicant cum Christianis in Meditullio; nam communicatio sic non intercipitur a Mahumedanis & Pontificiis. Gentes etiam distinctæ sunt secundum genios & facultates recipiendi lucem per cælos a Domino; sunt enim ex illis interiores & exteriores, quod non trahunt ex solo natali, sed ex religione: Africani sunt reliquis interiores.

74. Omnes qui unum Deum Creatorem universi agnoscunt & colunt, ideam Hominis de Deo habent, dicunt quod nemo aliam de Deo possit habere: cum audiunt, quod plures de Deo foveant ideam sicut Nubeculæ, quærunt ubinam illi sunt, & cum dicitur quod sint inter Christianos, negant quod dabile sit; sed respondetur, quod sit illis talis idea ex eo, quod Deus in Verbo dicatur Spiritus, & de spiritu non aliter cogitant quam sicut de particula nubis, non scientes quod omnis spiritus & omnis angelus sit homo: at usque exploratum est, num spiritualis illorum idea sit similis ideæ illorum naturali, & compertum est quod non similis sit apud illos, qui Dominum pro Deo cæli & terræ interius agnoscunt. Audivi quendem Presbyterum ex Christianis dicentem, quod nemo possit habere ideam Divini Humani, & vidi illum translatum ad varias Gentes successive ad interiores & interiores, & ab illis ad Cælos eorum, & tandem ad Cælum Christianum, & ubivis data est communicatio perceptionis interioris eorum de Deo, & animadvertit quod non alia illis idea Dei esset quam idea Hominis, quæ eadem est cum idea Divini Humani.

75. Plures Societates Gentium sunt, imprimis ex Africanis, qui dum instructi sunt per Angelos de Domino, dicunt quod non aliter possit esse, quam quod Deus Creator universi apparuerit in mundo, quia creavit illos, & amat illos, & quod apparitio non potuerit fieri quam usque ad visum ocularem in Humana forma: cum illis dicitur, quod non apparuerit sicut solent angeli, sed quod natus sit Homo, & sic visus, hæsitant aliquantum & inquirunt, num

natus

Digitized by Google

natus sit a patre homine; & cum audiunt, quod conceptus sit a Deo universi & natus a virgine, dicunt quod sic Ipsi Divina Essentia sit, quæ quia Infinita & ipsa Vita est, non talis homo fuerit sicut alii; informantur postea ab angelis, quod homo fuerit in conspectu sicut alius, sed quod cum in mundo fuit, Essentia Ipsius Divina, quæ in se Infinita & ipsa Vita est, rejecerit naturam finitam & hujus vitam a matre, & sic Humanum suum in mundo conceptum & natum, Divinum fecerit. Hæc Africani, quia interius spiritualiter præ reliquis cogitant, comprehenderunt & receperunt.

76. Quoniam Africani tales sunt etiam in mundo, ideo apud illos hodie Revelatio fit, quæ incepta vadit a medio circum, sed non usque ad Maria, agnoscunt illi Dominum nostrum pro Domino Cæli & Terræ; & rident monachos, ubi adeuntur, & Christianos loquentes de triplicata Divinitate, & de salvatione per solum cogitare, dicentes quod nullus homo sit, cui aliquis cultus, qui non vivit secundum religionem suam, & si non, quod non possit aliter quam fieri stupidus & malus, quia tunc non recipit aliquid e cælo: malitiam ingeniosam vocant etiam stupiditatem, quia non vita sed mors est in illa. Audivi Angelorum gaudium super illa Revelatione, quod per eam aperiatur illis communicatio cum Humano rationali hactenus per cæcum rebus fidei inductum occluso. Dictum mihi e Cælo est, quod incolis Telluris istius per spiritus angelicos oretenus dictentur illa quæ in Doctrina Novæ Hierosolymæ de Domino, de Verbo, & in Doctrina vitæ pro Nova Hierosolyma, nunc edita sunt.

77. Cum loquutus sum cum Africanis in Mundo spirituali, apparuerunt in vestibus striatis ex lino, dicebant quod tales vestes illis correspondeant, & quod mulieribus illorum vestes striatæ ex serico. Narrabant de infantibus illorum, quod frequenter ab educatricibus quærant cibum, dicentes se esurire, & cum apponuntur cibi, inspectant & gustant num concordent, & parum edunt; ex quibus patet, quod esuritio spiritualis, quæ est desiderium sciendi genuina vera, hoc operetur; est enim correspondentia. Cum volunt scire, in quo statu quoad affectionem & perceptionem veri sunt, extrahunt enses, qui si nitent, sciunt quod in genuinis veris sint, & hoc secundum nitorem ejus; est quoque hoc ex correspondentia. De Conjugio dixerunt, quod illis quidem liceat ex Lege sua plures uxores ducere, sed quod usque ducant unam, quia amor vere conjugialis non est dividuus, si dividitur, perit essentia ejus, quæ est cælestis; & fit externus & inde lascivus, qui brevi secundum diminutionem potentiæ vilescit, & demum cum jactura ejus fastiditur; amor autem vere conjugialis, qui est internus, & nihil trahit ex lascivia, manet in æternum, ac crescit potentia, & in simili gradu delitio.

78. De advenis ex Europa dixerunt, quod non admittantur, & cum aliqui, imprimis monachi, penetrant, inquirunt quid sciunt, & cum narrant aliqua de religioso, vocant illa nugas quæ lædunt ipsas aures, & tunc ablegant illos ad operas ut aliquid utile faciant, & si renuunt facere, vendunt illos in servos, quos ex lege illorum licet castigare ad libitum, & si ad nihil utile adigi possunt, venduntur demum pro pauco ad viles.

De

Digitized by Google

De Judæis in Mundo spirituali.

79. Judæi ante Ultimum Judicium ad latus sinistrum Meditullii Christiani in Valle ibi apparuerunt, post illud autem translati sunt in septentrionem, & interdictum est commercium cum Christianis, nisi cum vagis extra urbes. Sunt in illa Plaga binæ magnæ Urbes, in quas Judæi post mortem deducuntur, quas ante Judicium vocaverunt Hierosolymas, sed post illud alio nomine, quia post Judicium per Hierosolymam intellecta est Ecclesia, in qua Dominus solus adoratur. Præficiuntur illis in suis urbibus Judæi conversi, qui monent illos ne contumeliose loquantur de Christo; & puniunt qui usque id faciunt. Plateæ urbium illarum sunt oppletæ cæno usque ad talos, & domus immundis, a quibus etiam olent; propter quæ non adiri possunt.

80. Apparet illis aliquoties Angelus supra in media altitudine cum baculo in manu; & dat credere quod sit Moses, ac hortatur ut desistant a vesania de exspectatione Messiæ etiam ibi, quia Messias est Christus, qui illos & omnes regit, & quod ipse id sciat, & quoque aliquid de ipso sciverit cum in mundo fuit: quibus auditis recedunt; & maxima pars obliviscuntur, & pauci retinent; & qui retinent, mittuntur ad synagogas, quæ sunt ex conversis, ac instruuntur; & illis qui instructi recipiunt, dantur novæ vestes pro laceris, in quibus prius fuerunt, & datur Verbum nitide scriptum, tum habitatio in urbe non indecora. Illi autem qui non recipiunt, dejiciuntur in inferna sub magno illorum tractu, & multi in sylvas & in deserta, ubi agunt inter se latrocinia.

81. Negotiantur in illo Mundo sicut in priori cum variis, imprimis cum lapidibus pretiosis, quos sibi per vias incognitas comparant e cælo, ubi lapides pretiosi in copia sunt. Quod negotiatio illis cum lapidibus pretiosis sit, est quia Verbum in sua originali lingua legunt, & sensum literæ ejus sanctum habent, ac lapides pretiosi sensui literæ Verbi correspondent; de qua correspondentia videatur in DOCTRINA NOVÆ HIEROSOLYMÆ DE SCRIPTURA SACRA, n: 42. ad 45; vendunt illos gentilibus, qui circum illos in Plaga septentrionali sunt. Possunt etiam arte parare similes, ac phantasiam inducere quod genuini sint; sed hi a suis præfectis severe mulctantur.

82. Judæi præ aliis non sciunt quod in Mundo spirituali sint, sed credunt quod adhuc in Mundo naturali, causa est, quia prorsus externi homines sunt, & non aliquid de religione sua cogitant ex interiori; quare etiam loquuntur similiter de Messia sicut prius, ut quod venturus sit cum Davide, & fulgens diadematibus præiturus illis, ac introducturus illos in terram Canaänem, & in via elevatione baculi exsiccaturus fluvios quos transibunt; & quod Christiani, quos inter se Gentes vocant, tunc alas vestium illorum arrepturi, suppliciter orantes ut liceat comitari, & quod recepturi divites secundum copias, & quod etiam hi illis servituri sint; non volentes scire, quod in Verbo per Terram Canaanem intelligatur Ecclesia, per Hierosolymam illa quoad doctrinam, & inde per Judæos omnes illi qui ab Ecclesia Domini erunt; quod hi per Judæos in Verbo intelligantur, videatur in DOCTRINA DE SCRIPTURA SACRA n: 51. Cum

Digitized by Google

interrogantur num credant se etiam in Terram Canaanem venturos esse, dicunt quod tunc descensuri: cum dicitur, quod terra illa non possit capax esse omnium, respondent quod tunc ampliabitur. Cum dicitur, quod non sciant ubi Bethlechem, & quisnam ex stirpe Davidis, respondent quod venturus Messias id sciat. Cum dicitur, quomodo Messias Filius Jehovæ potest habitare cum tam malis, respondent quod non mali sint: cum dicitur quod usque Moses in Cantico suo, Deutr. XXXII, describat illos, & dicat quod pessimi sint, respondent quod Moses tunc iratus fuerit quod discederet: at cum dicitur quod Moses id scripserit ex mandato Jehovae, tunc tacent, & abeunt consultaturi. Cum dicitur, quod ortus illorum sit ex Canaanitide, & ex scortatione Judæ cum nuru sua, Genes. XXXVIII, irascuntur, dicentes, quod satis sit quod ex Abrahamo sint. Cum dicitur illis, quod interius in Verbo sensus spiritualis sit, qui agit de solo Christo, respondent quod non ita sit, sed quod interius in Verbo non sit nisi quam aurum: præter similia plura.

De Quaqueris in Mundo spirituali.

83. Sunt Enthusiastici spiritus, separati ab omnibus aliis, tam obesæ naris, ut credant se Spiritum sanctum esse; hi, cum Quaquerianismus incepit, sicut extracti sunt e sylvis circumcirca ubi errarunt, ac obsiderunt plures, & infuderunt persuasionem quod a Spiritu sancto agerentur; & quia sensu perceperunt influxum, Religiosum istud ita occupavit illos totos, ut crederent se præ reliquis illustratos & sanctos; quare etiam a religioso suo non abduci potuerunt. Illi qui se confirmaverunt in illo, in similem enthusiasmum veniunt post mortem, ac separantur a reliquis, & ablegantur in sylvas ad similes, ubi e longinquo apparent sicut sues sylvestres. Illi autem, qui se non confirmaverunt, separati ab aliis amandantur in locum similem deserto, qui est in ultimis plagæ meridionalis, ubi speluncæ sunt templa eorum.

84. Postquam priores spiritus enthusiastici ab illis remoti sunt, tremor qui ab illis invasit corpus illorum, cessavit, & nunc motionem ad sinistrum sentiunt. Ostensum est, quod a primo tempore successive abiverint in pejora, & tandem in nefaria ex mandato spiritus sancti illorum, quæ nulli propalant. Loquutus sum cum Instauratore religiosi illorum, & cum Pen, qui dixerunt quod in talibus nullam partem habeant. Sed illi qui talia patrarunt, post mortem demittuntur in locum tenebricosum, & sedent in angulis, apparentes sicut amurcæ.

85. Quoniam rejecerunt bina Sacramenta, Baptismum & Sacram Cænam, & usque legunt Verbum, & prædicant Dominum, & obsessi a spiritibus enthusiasticis loquuntur, & sic commiscent sancta Verbi prophanatis veris, ideo nulla societas formatur ex illis in Mundo spirituali, sed postquam dissociati errarunt huc illuc, disparantur, & in supradicto deserto colliguntur.

De

Digitized by Google

De Moravianis in Mundo spirituali.

86. Cum Moravianis, qui etiam Heerenhuteri vocantur, multa loquutus sum: apparuerunt primum in valle non procul a Judæis; & postquam explorati & detecti sunt, in loca inhabitata delati sunt. Dum explorabantur, sciverunt callide captare animos, dicentes quod reliquiæ Apostolicæ Ecclesiæ essent, & quod ideo salutent se fratres, ac matres illas quæ interiora illorum arcana recipiunt; tum quod præ cæteris doceant fidem, & quod ament Dominum quia passus est crucem, vocando illum Agnum, & Solium gratiæ; præter similia alia, per quæ inducunt fidem, quod ipsa Ecclesia Christiana apud illos sit: illi qui a blandiloquiis illorum captati accedunt, explorantur ab illis num tales sint, ut illis arcana sua detegere ausint, si non, celant illa, & si possint, revelant; & tunc monent, & quoque minantur illis, qui arcanum illorum de Domino evulgant.

87. Quoniam similiter fecerunt in Mundo spirituali, & tamen perceptum est, quod interius non ita cogitarent; ut hoc detegeretur, intromissi sunt in Cælum ultimum, sed non sustinuerunt sphæram charitatis & inde fidei angelorum ibi, & aufugerunt. Postea quia crediderunt in mundo, quod illi soli vivi essent, & in Cælum tertium venturi, etiam in illud cælum sublati sunt, sed cum perceperunt sphæram amoris in Dominum ibi, correpti sunt angore cordis, ac inceperunt interius cruciari, & convulsivos motus agere sicut qui in angone mortis sunt, quare se inde præcipites dejecerunt. Per hæc primum manifestatum est, quod nihil charitatis erga proximum, & nihil amoris in Dominum intus foverent. Deinde missi sunt ad illos, quibus munus explorandi interiora cogitationum injunctum est; & ab illis dictum est, quod Dominum vilipendant, charitatis vitam ita rejiciant ut illum abhorreant, & quod Verbum Veteris Testamenti inutile faciant, ac Verbum Evangelistarum contemnant, solum ex beneplacito ex Paulo desumant ubi aliquid de sola fide dicitur; & quod hæc sint arcana illorum quæ pro mundo celant.

88. Postquam manifestatum est, quod Dominum sicut Arriani agnoscant, quod Verbum Prophetarum & Evangelistarum contemnant, & quod charitatis vitam odio habeant, cum tamen super tribus illis ut columnis universum Cælum pendet, tunc illi qui in cognitione & simul in fide illorum arcanorum fuerunt, judicati sunt ut Anti-Christi, qui rejiciunt tria essentialia Ecclesiæ Christianæ, nempe Divinum Domini, Verbum & Charitatem, & conjecti extra Christianum Orbem in desertum, quod in fine Plagæ meridionalis prope Quaqueros est.

89. Audivi Zinzendorfium, cum in Mundum spiritualem recens post mortem venit, & admissus est loqui sicut prius in mundo, contestantem quod ille sciat arcana cæli, & quod nemo in cælum veniat nisi qui ex doctrina ejus sit; tum quod prorsus damnati sint qui bona faciunt salutis causa, & quod potius admittat atheos in suam congregationem quam illos. Quod Dominus sit adopta-

Digitized by Google

tus a Deo Patre pro Filio Ejus, quoniam passus est crucem, & quod usque homo simplex fuerit: cum ei dictum est, quod conceptus sit a Deo Patre, respondit quod de eo cogitet sicut vult, non ausus est dicere sicut Judæi. Præterea ab asseclis ejus percepi plura scandala cum legi Evangelistas.

90. Dicunt se habuisse sensationem, & inde interiorem confirmationem suorum dogmatum: sed ostensum est illis, quod sensatio illorum fuerit ex spiritibus visionariis, qui apud hominem confirmant omnia ejus religiosi, & quod propius intrent apud illos, qui ut illi religiosum suum amant, & multum de eo cogitant. Illi spiritus etiam cum illis loquuti sunt, & se mutuo agnoverunt.

Digitized by Google